

Hensyn til det, som det forekommer mig, Frugtesløse i at antyde for Kommissionen, hvilke Dplysninger den kan indhente og hvilke ikke. Jeg kan meget godt forstaa, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds hellere vil have Prisbelønninger udsatte; thi da vilde mange Mænd, som gaa omkring og ikke have meget at bestille, kunne konkurrere ved saadanne Prisfrister, og jeg tror nok, at der vilde komme mange ind, der gik imod hverandre og kom til forffjellige Resultater, men hvad der vilde komme ud deraf, kan jeg sandelig ikke indse, og jeg tror heller ikke, at det ærede Medlem vil stille Forslag om, at udstille saadanne Prisbelønninger. Det, der her tilsigtes, er noget ganske Andet end Bidskabsmænds Undersøgelser, der som sagt kunne gaa i meget forffjellige Retninger. Det ærede Medlem mente, at den Opgave, der her var stillet, ikke var vigtig nok til, at man skulde benytte Grundlovsparagrafen om parlamentariske Kommissioner, og han henviste til Tilfælde, hvor man havde negtet at gaa ind paa Forslag om saadanne Kommissioner, og hvor der laa større og vigtigere Undersøgelser for. Jeg tror nu, at hvad enten man kommer med meget store, omfangsrige og vigtige Sager, som man ønsker undersøgte, eller man kommer med mindre vigtige Sager, vil der dog være enkelte Medlemmer, som altid vilde have imod, at denne Paragraf bliver anvendt, og som vilde bebrejde Forslagsstilleren, at Sagen enten er for stor og omfangsrig eller for ubetydelig. Med Hensyn til den Kommission, som jeg tidligere har været med til at foreslaa det ærede Thing til Undersøgelse af vort hele Embedsmaskineri, skal jeg blot minde det ærede Medlem om, at denne Sag faldt alene ved en enkelt Folkethingsmands Stemme, og det var den nuværende høitærede Indenrigsministers. Havde han ikke lagt sin Stemme med i Vægtstaaalen som Folkethingsmand, var Sagen gaaet igjennem; men den høitærede Minister udtalte sig meget stærkt og bestemt imod hin Kommission og sagde ikke, hvad den høitagtede Justitsminister idag har sagt, at dette naturligvis var Noget, som Regjeringen ikke burde have nogen afgjørende Indflydelse paa, thi det var en Ret, der var

givet i Grundloven. Men i sin Tid sagde, som sagt, den nuværende høitagtede Indenrigsminister, at Regjeringen slet ikke vilde modtage denne Kommission. Den ærede Taler, jeg nævned, Folkethingsmanden for Kjøbenhavns 5te Valgkreds, fremhævede, hvad jeg giver ham, fuldkommen Ret i, Sætningen: Jo større Ret, jo større Barsomhed; men han syntes at ville tilraade os Barsomhed ogsaa ved denne Leilighed, skjøndt han mente, at det, der her laa for, dog ikke var saa ganske overordentlig betydeligt og vigtigt. Jeg mener nu, at naar der er Spørgsmaal om at benytte en saa vigtig Ret som denne, og man fra alle Sider erkjender, at det er en overordentlig vigtig Rettighed, der har stor Betydning og maa bruges med megen Barsomhed, skulde man allermindst modsætte sig dens Anvendelse, naar man selv erkjender, at dens Opgave ikke er saa meget betydelig. Jeg tror ogsaa, at de, der ønske, at denne Paragraf skal blive virksom i Livet som andre Paragrafer i Grundloven, maa ønske, at man dog engang kommer til at faa Klarhed om, hvad denne Paragraf egentlig har at betyde, hvori Retten egentlig bestaar, og hvor stor en Ret Paragrafen giver ethvert af Rigsdagens Thing; thi efter Manges Mening er det, saa godt som ingen Ret, idet man gjør Indvendinger af forffjellige Slags. Lader os dog faa dette klareret, og jeg vil sige, at skjøndt denne Sag ikke er saa meget vigtig, anser jeg den dog for vigtig nok til, at man kan faa en saadan Undersøgelse anstillet, thi jeg tror dog, at den er egnet til, at man ved den kan faa Klarhed om, hvad Grundlovsparagrafen betyder, hvilket man efter min Mening ikke vilde faa, om man ventede nok saa mange Aar, forinden man praktisk kommer til at prøve Paragrafen. Den høitagtede Justitsminister har henvist til England. Det, han derfra anførte, har allerede, som det forekommer mig, faaet en meget god Besvarelse af det ærede Medlem, der sidder her lige foran mig (C. B. Nyholm). Jeg mener, at der er saa stor Forffjel i alle Henseender paa Forholdene der og her, at det ikke gaar an saaledes at slutte fra England til os. Det er muligt, at den ærede Taler, jeg nævned, netop